

РЕШЕНИЕ

№ 5895

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6220** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (СДПБЗН), представляващ СДПБЗН, срещу Решение № 977 от 21.03.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, по НАХД № 9950/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 232 от 17.05.2019 г., издадено от директора на СДПБЗН, с което на основание чл. 264, ал. 1 от ЗМВР на Л. С. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 31 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г.).

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон. Счита, че извършването на процесното нарушение е безспорно установено.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът – Л. С. В. не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор П., изразява становище

за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 11.04.2019 г. св. И. И. е съставил АУАН на Л. В., за това че на същата дата в качеството си на директор на 149 СУ „И. Х.“ [населено място] не е представила декларация за експлоатационни показатели и/или СЕ маркировка, с което е осъществено нарушение на чл.31 от Наредбата. Въз основа на акта, при идентична словесна обстановка на твърдяното нарушение и дадена правна квалификация е издадено наказателното постановление, с което на Л. В. е наложена глоба в размер на 200 лв.

Съдът е отменил оспореното пред него наказателно постановление поради допуснати съществени процесуални нарушения, а именно както в АУАН, така и в НП не е посочено точно и ясно какво е извършеното нарушение от страна на жалбоподателя. Прието е, че не са описани факти, които да обвързват субекта на отговорността с нарушение, субсумирано от състава на посочената правна норма на чл. 31 от Наредбата. По този начин субекта е лишен от възможността да установи срещу какви факти следва да се защитава.

Решението е правилно като краен резултат.

При субсидиарното прилагане на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

Наказателно постановление № 232/17.05.2019 на директора на СДПБЗН е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение №232/11.04.2019 г., за това че на 11.04.2019 г. в 149 СУ „И. Х.“, [населено място], В. в качеството си на директор, не е осъществила контрол по време на извършен ремонт /текущ ремонт/, при който са положени плоскости– ламперия във фойето на училището на площ 126 кв.м. При извършената комплексна проверка на сградата в периода били изисквани документи за положената стенна облицовка във фойето, представен бил протокол за вложените материали при изработка на обзавеждане: Ламперия на фойе на 149-то СУ. При проверката не била представена декларация за експлоатационни показатели и/или СЕ маркировка. Така описаното нарушение е квалифицирано по чл. 31 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г.), за което на основание чл. 264, ал. 1 от ЗМВР на Л. С. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Съгласно материалноправната разпоредба на чл. 31 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г., при извършване на текущи ремонти или на строителни и монтажни работи, за които не се изисква разрешение за строеж съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ, в обектите се влагат продукти, съответстващи на изискванията по чл. 5 и 6 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар.

Според посочената санкционна норма на чл. 264, ал. 1 от ЗМВР, който противозаконното пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Съгласно чл. 42 т. 4 и 5 от ЗАНН, съставеният акт за установяване на административно нарушение следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и законовите разпоредби, които са били нарушени. Това е и едно от изискванията за минимално съдържание на наказателното постановление съобразно чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Законът изисква изпълнителното деяние да бъде конкретизирано с всички признаци от обективна и субективна страна, така че да е очертае конкретното нарушение, представляващо действие или бездействие, за да бъде подведено под съответната правна норма.

Настоящият касационен състав намира, че от една страна словесното описание на нарушението в акта и в НП не съдържа съставомерните признаци, визирани в чл. 31 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г.), а от друга е налице несъответствие между посочените материалноправна и санкционна норма.

В процесния казус, непонятно остава защо административнонаказващият орган е решил, че В. е субект на извършеното нарушение доколкото нормата на чл. чл. 31 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г. не касае осъществяване на контролни правомощия, а изискване при извършване на текущи ремонти или на строителни и монтажни работи, за които не се изисква разрешение за строеж съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ, в обектите се влагат продукти, съответстващи на изискванията по чл. 5 и 6 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Неясно е и с какви действия Директора на 149 СУ противозаконното е пречила на орган на МВР да изпълнява функциите предвид приложената с НП административнонаказателната разпоредба на чл. 264, ал. 1 от ЗМВР. С оглед изложеното е правилен извода на СРС за незаконосъобразност на наказателното постановление.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, касационната инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника не следва да се присъждат разноски, тъй като не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 977 от 21.03.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, по НАХД № 9950/2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.